

## Měnit potraviny za palivo?

K předčasné smrti hladem a žízni je odsouzeno přes 3 miliardy lidí na světě. Toto číslo není nadsazené, je spíše střídmé. Po jednání prezidenta Bushe s americkými výrobci automobilů jsem o tom hodně přemýšlel. Nebláhá myšlenka přeměnit potraviny v palivo se v pondělí 26. března definitivně stala ekonomickou linií zahraniční politiky Spojených států. Kabelogram americké zpravodajské agentury AP, který šel do všech koutů světa, říká doslova: "Washington, 26. března (AP). Na pondělním jednání s výrobci vozidel, při němž se George W. Bush snažil získat podporu pro své plány v oblasti alternativních paliv, ocenil prezident přínos automobilů na etanolu a biodieselu. Bush řekl, že přislíbí představitelům domácího automobilového průmyslu zdvojnásobit produkci vozidel na alternativní palivo napomůžou k odklonu automobilistů od motorů spalujících benzín a ke snížení závislosti země na ropě z dovozu. Pro zemi to znamená velký technologický pokrok, řekl Bush poté, co si prohlédl tři vozidla na alternativní palivo. Chce-li národ snížit spotřebu benzínu, musí mít spotřebitel možnost rozhodnout se racionálně. Prezident naléhá na Kongres, aby urychlil schvalovací proces legislativních opatření navržených nedávno vládou k využití 132 miliard litrů (835 miliard galonů) alternativních paliv v roce 2017 a zavedení přísnějších norem úspory (tradičních) paliv u automobilů. Bush se sešel s předsedou správní rady a generálním ředitelem General Motors Corp. Richem Wagonerem, generálním ředitelem Ford Motor Co., Alanem Mulallym a generálním ředitelem skupiny Chrysler z Daimler Chrysler AG, Tomem LaSordou. Účastníci setkání jednali o opatřeních na podporu výroby automobilů na alternativní paliva, o pokusech vyrobit etanol ze vstupních surovin, jako je tráva či piliny, a o návrhu na snížení spotřeby benzínu o 20 % během 10 let. Debata probíhala v době, kdy ceny benzínu stoupají. Nedávná studie organizace Lundbert Survey poukázala na skutečnost, že průměrná cena benzínu na domácím trhu vzrostla v posledních dvou týdnech ze 6 centů za galon (3,78 l) na 2,61 dolaru." Myslím, že omezení a recyklace všech motorů na elektrinu a (tradiční) paliva je pro lidstvo elementární a naléhavou nutností. Tragédie nespočívá ve snížení této spotřeby energie, nýbrž v myšlence, že se palivem stanou potraviny. Dnes se zcela přesně ví, že z tuny kukuřice lze v průměru, podle hustoty, vyrobit pouze 413 litrů etanolu, což je ekvivalent 109 galonů. Průměrná cena kukuřice v přístavech USA činí 167 dolarů za tunu. Takže na výrobu 35 miliard galonů etanolu je zapotřebí 320 milionů tun kukuřice. Podle údajů FAO dosáhla sklizeň kukuřice ve Spojených státech v roce 2005 - 280,2 milionů tun. I když prezident hovoří o výrobě paliva z travníku nebo pilin, každý chápe, že jeho výroky jsou absolutně odtřzeny od reality. Je třeba si dobře uvědomit, že 35 miliard galonů znamená 35 a devět nul! Následovat budou krásné příklady produktivity na hlavu a hektarových výnosů dosahovaných zkušenými a dobře organizovanými zemědělci ve Spojených státech, kukuřice zpracovávané na etanol, odpad z této kukuřice zpracované na krmivo s 26 procent-

ním obsahem bílkovin, hnoje používaného jako surovina na výrobu plynu. Tomu všemu samozřejmě předchází obrovské investice, jaké si mohou dovolit pouze nejbohatší podniky, které musí na veškerý pohyb spotřebovávat palivo a elektrinu. Přeneste tento recept do zemí třetího světa a uvidíte, kolik lidí z hladovějících mas této planety přestane konzumovat kukuřici. Nebo ještě hůře. Půjčte finance chudým zemím, aby vyráběly etanol z kukuřice nebo jakékoli jiné potraviny, a nezbyde jediný strom, který by lidstvo chránil před klimatickými změnami. Další země bohatého světa mají v plánu používat na výrobu paliva nejen kukuřici, ale také obilí, slunečnicová semena, řepku a další potraviny. Pro Evropany by například bylo výhodné dovážet všechnu sóju světa, aby snížili spotřebu paliva ve svých automobilech a nakrmili svůj dobytek odpadem z této luštěniny mimořádně bohaté na všechny druhy esenciálních aminokyselin. Na Kubě se alkohol vyrábí jako doplňkový produkt cukrovárenského průmyslu poté, co se ze třtinového sirupu na třikrát vyextrahoval cukr. Na naší cukrovárenské produkci se již podepisují klimatické změny. Velká sucha se střídají s rekordními dešti, které stěží umožňují vyprodukovat během stodenního období připadajícího na měsíce naší mírné zimy cukr s příměňmi výnosy. A tak je v důsledku dlouhého sucha v měsících vhodných pro výsadbu a pěstování málo cukru z třtiny nebo málo třtiny z hektaru. Mám za to, že ve Venezuele by nepoužívali líh na export, nýbrž ke zlepšení kvality svého vlastního paliva s ohledem na životní prostředí. A tak bez ohledu na vynikající brazilskou technologii výroby lihu není pro Kubu použití této technologie na přímou výrobu lihu ze třtinové šťávy nicím víc než sнем nebo blouzněním těch, kdo se touto myšlenkou opájejí. Plochy, které by byly věnovány přímé produkci lihu, mohou být v naší zemi využity mnohem užitečněji na produkci potravin pro lidi a na ochranu životního prostředí. Všechny země světa bez výjimky, bohaté i chudé, by mohly ušetřit biliony dolarů za investice a palivo prostou výměnou všech klasických žárovek za úsporné, což už Kuba provedla v téměř všech domácnostech v zemi. Nabízí se tak chvíle oddechu, umožňující odolávat klimatickým změnám, aniž by přitom masy chudých ve světě zabíjel hlad. Jak je patrné, nepoužívám přívlastky k charakterizaci pánů světa nebo systému. Tento úkol skvěle ovládají experti na informace a poctiví mužové z oboru společensko-ekonomických a politických věd, jichž je ve světě spousta a kteří bez ustání bádají o současnosti i budoucnosti našeho (živočišného) druhu. Stačí počítat a stále se množící internetové sítě. Nyní poprvé poznáváme skutečně globalizovanou ekonomiku a mocnost dominantní na ekonomickém, politickém a vojenském poli, která se v ničem nepodobá císařskému Římu. Něco se může ptát, proč mluvíme o hladu a žízni. Odpovídám: nejde o druhou stranu mince, nýbrž o několik stran jiného objektu, jako je kostka se šesti stranami či mnohostěn s mnoha stranami. Cituji zde oficiální zpravodajskou agenturu TELAM založenou v roce 1945 a zpravidla dobře informovanou o ekonomických a sociálních problémech světa. Doslova uvedla: "Za cca 18 let bude v zemích a regio-

nech, pro než voda bude jen vzdálenou vzpomínkou, žít kolem 2 miliard lidí. Dvě třetiny světové populace by mohly žít v místech, kde by tento nedostatek vytvářel sociální a ekonomické napětí takových rozměrů, že by mohlo národy přimět, aby vedly o cenné "modré zlatě" války. Podle statistik Světové rady pro vodu (anglická zkratka WWCO) se odhaduje, že k roku 2015 vzroste počet obyvatel postižených touto závažnou situací na 3,5 miliardy. Organizace spojených národů slavila 23. března Světový den vody a při této příležitosti vyzvala ke koordinovanému řešení nedostatku vody ve světě prostřednictvím Organizace pro zemědělství a výživu OSN (FAO), s cílem zdůraznit prohlubující se závažnost celosvětového nedostatku vody a potřebu větší integrace a spolupráce, která by umožnila zajistit trvalé a účinné hospodaření s vodními zdroji. Mnohé regiony planety trpí vážným nedostatkem vody a žijí s necelými 500 kubickými metry na osobu ročně. Oblasti trpící chronickým nedostatkem tohoto životně důležitého prvku je stále více. Hlavním důsledkem nedostatku vody je nedostatečné množství této cenné tekutiny pro produkci potravin, nemožnost rozvoje průmyslu, měst a turismu a zdravotní problémy." Potud kabelogram (agentury) TELAM. Nezminil jsem při této příležitosti další významné skutečnosti, jako jsou tající ledovce v Grónsku a Antarktidě, poškození ozónové vrstvy a zvyšující se obsah rtuti v mnoha druzích běžně konzumovaných ryb. Bylo by možné dotknout se i dalších aspektů, avšak tyto řádky mají být pouze komentářem k setkání prezidenta Bushe s předními manažery amerických automobilových společností.

Fidel Castro

28. března 2007

## Dne 14. dubna zemřel ve věku 80 let dlouholetý funkcionář KSČ soudruh Ladislav Adamec.

### Čest jeho památce!

Funkční období:  
12.10.1988 - 10.12.1989

Pocházel z hornické rodiny, do roku 1945 pracoval jako dělník. V r. 1946 vstoupil do KSČ. Absolvoval obchodní akademie. V 50. letech působil v různých hospodářských a politických funkcích ve Frenštátu pod Radhoštěm; 1960-62 náměstek předsedy KNV v Ostravě. 1958-61 vystudoval Vysokou školu politickou ÚV KSČ v Praze a 1965-67 absolvoval aspiranturu na VŠE tamtéž. 1963-1969 vedoucí oddělení průmyslu ÚV KSČ; od 1966 člen ÚV, 1987-1989 předsednictva ÚV KSČ, 1969-87 místopředseda vlády ČSR, 1987-88 předseda vlády ČSR a místopředseda vlády ČSSR, 1988-89 předseda vlády ČSSR; 1969-90 poslanec ČNR. Ve 2. pol. 80. let zastával umírněně reformní kurs, zejména v hospodářské oblasti. Stál v čele čs. vlády v době vzrůstajícího vnitropolitického napětí 1988-1989. Ve dnech po 17. 11. 1989 vstoupil v jednání s představiteli opozice a pokoušel se řešit situaci kompromisem. Po neúspěchu svých snah zachránil KSČ rezignoval 7. 12. 1989 na funkci předsedy vlády ČSSR. Od 21. 12. 1989 do 1. 9. 1990 předseda KSČ (KSČS); od června 1990 do června 1992 poslanec SL FS. Poté odešel z politického a veřejného života. Vasilij

## Příběh zajatých Britov

Hrdinovia? Nie. Lepší výraz je padúchovia. Poslední dny sa v médiách hovorilo hlavne o zajatých Britoch, ktorých zajali ozbrojené sily Iránu po tom, čo podľa nich vstúpili do ich výsostných vôd. To všetko sa odohralo 23. marca, kedy Britská námorníci prehládali loď v Perzskom zálive a hľadali nelegálne prevážané zbrane. Podľa oficiálnych informácií ich obkľúčili Iránske plavidlá a zajali. Od toho okamihu sa rozbehol kolotoč, aký sa hneď tak nevidí. Média začali prinášať informácie do celého sveta a celý svet odsudzoval konanie Iránu. Irán však už o pár hodín šokoval, keď odvysielal zábery zajatcov, ktorí sa priznali ku vstupu do vôd Iránu. 15 námorníkov, z toho jedna žena, usvedčili Britániu, že pri vyhrocujúcej sa situácii ešte väčšími vzťahy zhoršuje. Či išlo o nedorozumenie, ako sa to snažila Britská strana celý čas prezentovať, alebo vedomú provokáciu, nevieme. Britská strana argumentovala snímkami z družice, ktoré mali dokázať, že vojaci nevstúpili za hranice. Teherán dostal šancu, ktorú musel využiť. V situácii, kedy hrozil a stále hrozí útok USA na Irán sa Teherán chopil neopakovateľnej šance ako ukázať celému svetu, že nie on je tou hrozbou, za akú ho mocnosti na čele s USA a VB vykresľujú. Množstvo "odborníkov" len kývalo hlavou a tvrdili, že Iránska strana dala argument na obhájenie možného vojenského útoku. Mýlili sa. Teraz môžeme povedať, že táto hra bola hrou Iránskej strany a možno ju raz budeme považovať za hru, ktorá odvrátila ďalšie ropné ťaženie USA. Posledné dni sa špekulovalo o možnom útoku na Irán. Dôvodov na špekulácie bolo a stále aj je mnoho. Bush nemá šancu budúce voľby nijako vyhrať a pravdepodobne ani nebude kandidovať. Toto obdobie je jedno z posledných, kedy by mohol ešte vojnu započat'. USA si do Perského zálivu sústredila najväčšie množstvo bojovej techniky a vojakov za posledné obdobie. Do toho prišla informácia od Ruských médií, že "od zdroja blízkeho tajnému službám zistili, že USA plánuje na Irán zaútočiť dňa 6 apríla". Malo ísť o 12 hodinové bombardovanie, ktoré by zničilo Iránsky jadrový vývoj. Všetky

tieto indikátory nás upevňovali, že vojna je na spadnutie. Tohoto si bol ale predovšetkým Irán najlepšíšie vedomí. Teherán nezostal v očakávaní na možný útok a konal. Ich veľmi nebezpečná hra mala jednoducho svetu ukázať, že sa neboja robiť kroky, ktoré nahnevajú aj najmocnejších z mocných. Zároveň celej svetovej verejnosti ukázali, že oni nie sú tí, ktorí sa chovajú k vzájom neľudsky, ba naopak, postarali sa o nich tak, ako by sa o nich nepostaral nik. A poslednou vecou je fakt, že popri celom mediálnom divadle prebiehali rokovania, ktorých výsledkom je dôležitý poznatok. Irán vie a dokáže vyjednávať! Načo by teda bola nutná vojna? Ako by teraz agresor argumentoval útok, keď len pred pár hodinami boli 15. Britskí vojaci prepustení? Prepustenie väzňov malo naozaj hollywoodsky scenár. Prišlo 5. apríla. Len pár hodín pred, podľa Ruských médií, predpovedaným útokom. Pred prepustením sa stretli všetci 15-ti s prezidentom Ahmadinežádom. Toto nemohli médiá obísť. Táto správa bola síce len okrajovou, ale predsa sa ku svetovej verejnosti dostala. 15 zoradených námorníkov oblečených v nóbl oblekoch sa usmievali spolu s Iránskym prezidentom na novinárov a veselo mávajú. Gratulujeme všetkým na Iránskej strane a ďakujem im. Takúto potupu akú uštedrili tým, ktorí mesiace masírovali mozgy ľudí a pripravovali ich na vojnu, svet dlho nezalil. Chcel by som v tom momente vidieť politikov USA a Británie. Roky priprav zmarili zábery usmievajúcich vojakov. Ale proti strana nelení. Už deň po prepustení väzňov opäť médiá chrlia palcové tituly hovoriace o "neľudskom" zaobchádzaní s väzňami. Podľa nich boli pod stálym "psychickým" týraním. Vojaci sú čoma a opäť musia tvrdiť to, čo im povie ich nadriadený - preto ten prívlastok na úvode článku. Veselo demontujú, čo len pred pár dňami vyhlasovali. Kolotoč sa opäť točí. Dodám k tomu už len jedno. Ak boli oni psychicky týraní, čo sú potom bezmenní zajatci na Guantanamo? Čo sú obyvatelia Iraku, Afganistanu, Libanonu, Palestíny... pri neustálych vojenských operáciách? Napriek všetkému demontovanému a prekrucovanému, úsmevu zajatcov s prezidentom Ahmadinežádom bez ochranky sa demontovať už nikdy nedajú.

www.komunisti.sk

## I TY PŘIJĎ PODPOŘIT NA 1. MÁJE ANTI FAŠISTY V BRNĚ A PRAZE!



Zitřek-občasník levicově smýšlející mládeže Československa

Vyšlo: 1.5.2007, počet výtisků: 100, šéfredaktor: Saša, redakční rada: Bubo, Vasilij, Stanislav K., Saša, s. Che  
Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů.

Kontakty: Tel: 737669717, 723027287, zitrek.redakce@seznam.cz, www.zitrek.ic.cz